

Blöfftörténet

VISSZHANG - LIX. évfolyam, 6. szám, 2015. február 6.

Az Orbán által gyors egymásutánban kétszer is a fókuszba állított „bevándorlásügy” (valójában menekültügy) január végére váratlanul beolvadt a kormány kifliárcsökkentő akcióprogramjába. (Előzmény az *ÉS*-ben – Váncsa István: *Jön a piréz*, 2015/4., jan. 23.) Rogán Antal ekkor kezdett arról beszélni, hogy bizonyos albán pékségekben a közterhek elkerülése végett be nem jelentett koszovói pékeket foglalkoztatnak. És bár az elemi logika szerint a feketemunkától inkább alacsonyabbak lesznek az árak, mivel Rogán elmondása szerint a vállalkozásokat Koszovóban jegyezték be, nem kérdés, hogy pékség és vándorlás jegyesek. Általában véve azt szeretnék elhithetni velünk, hogy valahányszor krízis tör ki a közelünkben, nekünk azonnal a sütőkemencék körül ólálkodó, „ellenséges kultúrájú” péklegényekre kell gyanakodnunk.

Február elejére azonban az derült ki, hogy mégsem ők, hanem a nemzetközi vonatokon a megfelelő okmányok – például a menekült státust igazoló papírok – nélkül innen továbbutazni szándékozók az igazi ellenségek, hiszen a magyar hatóságok őket akadályozták meg a továbbutazásban, szállították le a vonatról és vitték el zárt helyre, ahol majd őrzik és élelmezik őket.

Mi történt itt? Látszatra annyi, hogy a hatóságok máris nekiláttak érvényesíteni az orbáni uszítást, amelynek lényege, hogy az ország népének nem a kormánytól és annak politikájától, hanem az ide érkező külföldiektől kell félnie. Akik az ő elmondása szerint egységesen ellenséges kultúrát képviselő, vad hordaként nyomulnak be hozzánk, valamint csak haszonlesési céllal álcázzák magukat menekülteknek. És bár velük szemben háromszor is meghirdette a kérelhetetlenséget, de ennél többet, konkrétabbat nem mondott erről, mi több, a témában pártja sem nyújtott be *egyetlen törvényjavaslatot sem*. Orbán tehát eddig egyszerűen szólva blöfft.

Ezután pedig valójában annyi történt, hogy folytatódott a menekültek szokásos átutazása, és a hatóságok *a már létező törvények alapján intézkedtek*. Azokat tartották be, amelyek szerint minden olyan ide érkezőt, aki nem rendelkezik a megfelelő okmányokkal, de nem is visszaküldhető, az előzetes letartóztatásnak megfelelő körülmények között lehet fogva tartani, helyzete tisztázásáig.

Vasárnapi Újság-beli, január 18-ai uszításában Orbán maga is említette a hozzánk érkezők megugró számát – „*tavaly 43 ezer menekültkérelmet nyújtottak be*”–, de azt már gondosan elhallgatta, hogy *a menekültek 99 százaléka továbbment, és csupán 503 személy részesült valamilyen ellátásban*, vagyis hogy a rájuk fordított pénz elenyésző. Ugyanakkor többször is volt gondja az anyagi áldozat hangsúlyozására. És bár most a hatóságok ezekkel az akcióikkal épp azt idézik elő, hogy az állam indokolatlanul költsön pénzeket az ide nem is vágyó menekültekre, a nacionalista-hungarista lelkek mégis kielégülhetnek: elkapták a gaz élősödőket, akik most aztán megbűnhődnek – nem teljesülhet a szabadság és a jobb élet iránti vágyuk. Mert az egészben ez a fontos: a szabadság és a jobb élet csak nekünk, „a magyaroknak” jár, a nálunk alantasabbaknak, vadabbaknak és ellenséges kultúrájúaknak beállított „másféléknek” még akkor sem, ha azok csupán keresztül akarnának futni rajtunk, hiszen ez az ország ezzel az emberhierarchiára építő mentalitásával kívülről nézve minden, csak nem vonzó.

Kérdés, hogy ez a mentalitás valóban olyan mértékben meghatározó-e az országban, mint amennyire Orbán folyamatosan erre épít. A szakszerű és független kutatások szerint közel sem annyira, mint amennyire szeretné. Mert az igaz ugyan, hogy például vasárnap reggeli uszítását követően a címzettjei példás gyorsasággal reagáltak, és néhány fővárosi busz- és villamosmegálló falán már estére megjelent a felirat: „Kifelé a bevándorló szemetekkel!!!”, ugyanakkor a Századvég csupán egy manipulált,

tendenciózus felméréssel tudta kimutatni a szigorítási szándék *70 százalékos (!)* támogatottságát. (A felmérésben anélkül kértek véleményt a bevándorlási törvényekről, hogy rákérdeztek volna az ismeretére, és hogy elkülönítették volna a bevándorlókat a menekültektől. A szigorítást tehát csak a fantáziálás szintjén helyeselheték mindazok, akiknek fogalmuk sincs a törvények tartalmáról, és akiknek a számát itt nem vonták le a valóban egyetértők összességéből.) A TÁRKI felmérései szerint viszont a nyíltan idegenellenesek aránya még akkor is csak *40 százalékn*yira ugrott fel (29-32 százalékról), amikor a Fidesz megszilárdulása (2011) egyúttal a kirekesztő-nacionalista attitűdök fölspannolását is jelentette. Ami nem kevés, ám semmiképpen sem 70 százalék. De bármekkora is: a jobboldal blöffjei épp azt bizonyítják, hogy az akcióiknak semmi közük semmiféle hagyományokhoz, azokat legfeljebb eszközként használják fel. Éppen ezért nem az ő blöffjeikkel kell foglalkozni, hanem a realitásokkal. A realitások gócpontjában pedig azok a törvények állnak, amelyekről szólva Orbán most valójában a megtartásukat hirdette meg, de amelyeken éppen ideje volna az ő szándékaival ellentétes irányban változtatni.